

André Putker

Mijn mooiste gezicht van deze week spreek ik in Waterkracht, het wijkcentrum waar hij als wethouder graag komt. Terwijl de koffie wordt ingeschonken, begint hij te vertellen. 'Ik ben geboren in Alkmaar en opgegroeid in Heiloo,' zegt hij. 'Mijn ouders hadden daar een tuindersbedrijf.' 'Ik heb heel wat uurtjes op mijn knieën gezeten om sla te planten. Dat hoorde er gewoon bij.' Hij glimlacht. 'Al kwam er ook een leeftijd waarop dat wat minder aantrekkelijk werd, zeker als je op vrijdagavond was uitgegaan en zaterdagochtend om zes uur weer op het land moest staan.' Zijn vader gaf hem een duidelijk advies. 'Hij zei al vroeg: jij kunt goed leren, ga dat vooral doen. Dit werk is zwaar en vaak voor weinig geld.' Dat advies nam hij ter harte.

Na het vwo in Alkmaar vertrok hij naar de universiteit om scheikunde te studeren. 'Niet omdat ik een plan had, maar omdat ik er goed in was.' Tijdens zijn studie ontdekte hij echter dat zijn interesse breder lag. 'De eerste jaren waren veel natuurkunde en wiskunde, dat was niet mijn favoriete kant. Maar toen kwam ik in aanraking met milieukunde.'

Studenten uit allerlei richtingen dachten daar samen na over milieubeleid en maatschappelijke vraagstukken. Dat vond ik ontzettend interessant.' Daar ontdekte hij iets wat later belangrijk zou blijken in zijn werk: het samenbrengen van verschillende perspectieven. 'Luisteren naar mensen met andere ideeën en samen proberen tot een goed advies te komen gaf me energie.' Na zijn studie, in 1995 kwam hij via een bijzondere route bij de overheid terecht. Als gewetensbezwaarde vervulde hij zijn dienstplicht bij een stadsdeel in Amsterdam, waar hij zich bezighield met energiebesparing. Het woord energietransitie bestond nog nauwelijks, maar feitelijk waren we daar al mee bezig.' Het bleek het begin van een lange loopbaan in het publieke domein. Hij werkte bij verschillende gemeenten, eerst vooral op het gebied van milieu en later steeds meer in de ruimtelijke ordening. 'Op een gegeven moment merkte ik dat ik steeds vaker met ruimtelijke plannen te maken kreeg. Toen heb ik er een opleiding ruimtelijke ordening naast gedaan. Dat vond ik zó leuk dat mijn werk steeds meer die kant op ging.' Inmiddels had hij zijn vrouw leren kennen en werd hun eerste zoon geboren in Amsterdam. Toch besloten ze de stad te verlaten. 'We wilden onze kinderen niet in de drukte laten opgroeien. We waren allebei gewend aan ruimte en vrijheid.' Ze besloten aan de IJssel te willen wonen. 'Mijn vrouw vond een baan in Apeldoorn, ik werkte in Doesburg. En Zutphen lag daar precies mooi tussenin.' Sinds 2002 woont hij hier. Niet lang daarna raakte hij betrokken bij de lokale politiek. 'Toen ik lid werd van GroenLinks in Zutphen werd ik al snel gevraagd eens bij een fractievergadering te komen kijken. Dat bleek een mooie manier om de stad te leren kennen.' Wat begon als betrokkenheid op de achtergrond groeide uit tot verschillende rollen: fractieondersteuner, raadslid en later tijdelijk fractievoorzitter.

In 2022 werd hij gevraagd als formateur om een nieuw college te vormen. Toen vorig jaar een wethoudersplek vrijkwam, begon het opnieuw te kriebelen. Na goed overleg thuis besloot hij de stap te zetten. Sinds oktober jl. is hij wethouder. Wat hem typeert in zijn werk? 'Rustig blijven en eerst goed luisteren. Ik wil het hele verhaal horen voordat ik een oordeel vorm. Vaak zit de oplossing juist in het verbinden van verschillende perspectieven.' Daarbij is hij zich bewust van het verschil tussen de systeemwereld van beleid en regels en de leefwereld van inwoners. 'Wat wij op het stadhuis bedenken moet uiteindelijk landen in de straat, bij mensen thuis.'

Buiten zijn werk speelt muziek een grote rol in zijn leven. Zijn twee zoons studeerden allebei aan het conservatorium. 'Mijn oudste speelt in een band en heeft meerdere albums uitgebracht. Daar gaan we vaak kijken. Mijn jongste datzelfde pad.' Dat betekent soms ook dat wij onze auto kwijt zijn omdat ze weer ergens moeten optreden of dat ik zelf mee

ga als roadie.' De rustige bestuurder die al ruim twintig jaar betrokken is bij de stad en nu als wethouder bruggen probeert te slaan tussen beleid en de dagelijkse werkelijkheid van inwoners, is niemand minder dan André Putker.